

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 10375

гр. София, 27.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в закрито заседание на 27.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

като разгледа дело номер **10293** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-чл.178 АПК, вр.чл.68, ал.1 от Закона за защита от дискриминация (ЗЗДискр.).

Образувано е по жалба (и уточняваща молба към нея от 17.11.2023 година) на д.м.н., проф. Т. Й. В., П. И. Д., проф. д-р П. С. Б. и д.м.н., проф. д-р Л. Й. И., чрез пълномощника им-адв.А. К. (с приложено пълномощно, след дадени от съда указания, само по отношение на д.м.н., проф. Т. Й. В. и П. И. Д.) срещу Решение №336/20.09.2023 година по преписка №393/2021 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация, с което КЗД, Първи специализиран състав е приел за установено по отношение на проф. д-р П. С. Б., д.м.н., проф. Т. Й. В. (в решението на КЗД погрешно-В.), д.м.н., проф. д-р Л. Й. И. и С. Л. Я., че проф. д-р Д. Д. Д., д.м. - ректор на Медицинския университет, [населено място], И. М. В. - ръководител отдел „Човешки ресурси“ в Медицинския университет, [населено място] и управител на УМБАЛ „Св. Марина“, [населено място] и Г. А. Г. - управител на УМБАЛ „Св. Марина“, [населено място] не са осъществили дискриминация по смисъла на § 1, т.1 и т.3 от ДР на ЗЗДискр., вр. чл. 5 от ЗЗДискр. под формата на „тормоз“ на работното място по признак „обществено положение“ и „преследване“.

В жалбата са изложени твърдения, които сочат квалификация на основанието за оспорване по чл.146, т.3 АПК-допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, поради игнорирането на събрани доказателства по преписката и необсъждането на доводите на жалбоподателите. Искането обаче е за отмяна на решението на основанията по чл.146, т.4 и т.5 АПК-противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона.

С жалбата не са направени доказателствени искания.

Жалбата е редовна-частично (поправена на 17.11.23 година във връзка с дадени от съда конкретни указания по чл.158, ал.1 АПК), като е уточнено кои са подателите на жалбата, подписана и подадена чрез адв.А. К.. Приложените към уточняващата молба

пълномощни обаче са само за двама от тях (както беше посочено по-горе). Отделно от това П. И. Д. не е адресат на оспореното решение на КЗД.

Гореизложеното налага оставянето на жалбата на проф. д-р П. С. Б. и проф. д-р Л. Й. И. без разглеждане на основание чл.158, ал.3 АПК. За тези жалбоподатели са налице пълномощни в адм. преписка (л.134 и л.132 по делото), но предоставената с тях представителна власт е за производството пред КЗД. В съдържанието на пълномощните не е включено правото за осъществяване на процесуално представителство пред съд. С разпореждане от 08.11.23 година съдът остави жалбата по отношение на всички жалбоподатели без движение и даде конкретни указания, сред които и това да се представи пълномощно за осъществяване на процесуално представителство пред съда от адв.А. К., вкл. за правото да подпише жалбата. Видно от приложеното по делото съобщение, препис от разпореждането е получен лично от нея на 10.11.23 година, като с молба, изпратена по ел. път на 17.11.23 година, сочи имената на жалбоподателите на подадената чрез нея жалба, но прилага пълномощни само за д.м.н., проф. Т. Й. В. и П. И. Д..

По отношение на жалбоподателя П. И. Д. е налице и основанието по чл.159, т.4 АПК, същата не е легитимирана да оспори Решение №336/20.09.2023 година по преписка №393/2021 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация, защото не е негов адресат.

Жалбата на проф. Т. Й. В. е редовна (поправена на 17.11.23 година) и допустима-налице са положителните условия, съотв. липсват пречките по чл.159 АПК, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на съдебно оспорване. Жалбата е подадена срещу акт, който може да бъде оспорен съдебно и от лице с правен интерес от оспорването (чл.147, ал.1 АПК)-неблагоприятно засегнат адресат на оспореното административно решение. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК, вр. чл.68, ал.1 ЗЗДискр.-оспореното решение е съобщено на жалбоподателя на 28.09.23 г. (л.25 по делото), а жалбата до съда е подадена на 12.10.23 г. (л.4 по делото).

Воден от гореизложеното, Административен съд София-град, второ отделение, 23-ти състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ на основание чл.158, ал.3 АПК жалбата на проф. д-р П. С. Б. и проф. д-р Л. Й. И. срещу Решение №336/20.09.2023 година по преписка №393/2021 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация, И ПРЕКРАТЯВА производството по делото по отношение на тях.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ на основание чл.159, т.4 АПК жалбата на П. И. Д. срещу Решение №336/20.09.2023 година по преписка №393/2021 г. по описа на Комисията за защита от дискриминация, И ПРЕКРАТЯВА производството по делото по отношение на нея

КОНСТИТУИРА на основание чл.154, ал.1 АПК, като заинтересовани страни (ЗС) по делото:

- проф. д-р Д. Д. Д., д.м. - ректор на Медицински университет, [населено място], с адрес в списъка по чл.152, ал.3 АПК;

- И. М. В. - ръководител отдел „Човешки ресурси“ в Медицински университет, [населено място] и управител на УМБАЛ „Св. Марина“, [населено място] и Г. А. Г. -

управител на УМБАЛ „Св. Марина“, [населено място], с адрес в списъка по чл.152, ал.3 АПК;

- Г. А. Г. - управител на УМБАЛ „Св. Марина“, [населено място], с адрес в списъка по чл.152, ал.3 АПК.

ПРЕПИСИ от жалбата (и уточняващата молба към нея от 17.11.23 г.) на основание чл.163, ал.2 АПК да се изпратят на ЗС за писмен отговор в 14-дневен срок, към който да приложат писмените доказателства, с които да разполагат и да посочат останалите доказателства, които желаят да бъдат събрани в съдебното производство (извън съдържащите се в адм. преписка).

НАСРОЧВА делото в открито с.з. на 15.01.23 г. от 11.30 часа, за което да се призват страните-жалбоподателят, ответникът и ЗС.

УКАЗВА на ответника и на ЗС, за които оспореното решение е благоприятно, че на основание чл.170, ал.1 АПК, че носят доказателствена тежест за установяване на фактическите основания за издаването му и спазването на законовите изисквания по чл.146 АПК.

УКАЗВА на жалбоподателя д.м.н., проф. Т. Й. В., че на основание чл.154, ал.1 ГПК, вр. чл.144 АПК носи доказателствен тежест за установяване на фактите, на които основа своите възражения.

В прекратителната за съдебното производство част, определението може да бъде оспорено в 7-дневен срок от съобщаването му с частна жалба, подадена чрез АССГ, пред Върховния административен съд на Република България. В останалата му част, определението не подлежи на обжалване.

Определението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него.

СЪДИЯ: